

DOKUMENTACJA Z BADAŃ KONSERWATORSKICH

BADANIA STRATYGRAFICZNE ELEWACJI OBORNIKI ŚLĄSKIE, UL. PODZAMCZE 7

AUTOR BADAŃ: mgr Agnieszka Witkowska

AUTOR DOKUMENTACJI : mgr Agnieszka Witkowska

WROCŁAW, czerwiec 2010

SPIS ZAWARTOŚCI DOKUMENTACJI:

		strona:
	SPIS ZAWARTOŚCI DOKUMENTACJI	1
1.	KARTA TYTUŁOWA	1
	A. Identyfikacja obiektu	1
	B. Dane dotyczące prac badawczo-poszukiwawczych	1
	C. Dane dotyczące dokumentacji	1
2.	PODSTAWA OPRACOWANIA	2
3.	PRZEDMIOT I CELE OPRACOWANIA	2
4.	PRZEBIEG PRAC	2
5.	OMÓWIENIE WYNIKÓW BADAŃ	2
	5.1. Miejsca pobrania próbek	4
6.	WNIOSKI I ZALECENIA KONSERWATORSKIE	4
7.	SPIS FOTOGRAFII	5

1. KARTA TYTUŁOWA**A. IDENTYFIKACJA OBIEKTU**

NR. REJESTRU ZABYTKÓW: W zapisach MPZP

RODZAJ: Budynek wolnostojący, murowany, tynkowany z detalem sztukatorskim ciągnionych profili w zaprawie wapienno-piaskowej i cementowej; całość malowana

AUTOR projektu: W. Grapow

DATOWANIE: 2 poł. XIX w.

LOKALIZACJA: Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7

WŁAŚCICIEL/UŻYTKOWNIK: Gmina Oborniki Śląskie; Oborniki Śląskie, ul. Trzebnicka 1

B. DANE DOTYCZĄCE PRAC BADAWCZO-POSZUKIWAWCZYCH

ZLECENIODAWCA: „SANIMAT” s.c. Irena i Wojciech Wącior, Kłodzko, ul. Grunwaldzka 2

WYKONAWCA PRAC: DETAL Agnieszka Witkowska, Wrocław, ul. W. Pola 31/2

CZAS TRWANIA PRAC: maj 2010 r.

C. DANE DOTYCZĄCE DOKUMENTACJI

Dokumentacja opisowa i rysunkowa, ilość stron A4 – 5

Dokumentacja fotograficzna, odbitki barwne 10x15 cm – 24 szt.

Autor fotografii – mgr Agnieszka Witkowska

Autor dokumentacji - mgr Agnieszka Witkowska

Data i miejsce wykonania dokumentacji - Wrocław, czerwiec 2010.

2. PODSTAWA OPRACOWANIA

Podstawą opracowania są:

- Zlecenie „SANIMAT” s.c. Irena i Wojciech Wąciór, Kłodzko, ul. Grunwaldzka 2
- Odkrywki wykonane w wytypowanych fragmentach budynku elewacji budynku oraz analiza makro i mikroskopowa pobranych próbek .

3. PRZEDMIOT I CELE OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest budynek dawnego Pałacu Schaubertów.

Obecny wygląd pałacu odbiega od pierwotnego projektowanego w 2 połowie XIX wieku przez W. Grapowę, znanego z rycin i fotografii archiwalnych.

Według informacji udzielonych przez Użytkowników obiektu pałac spłonął w połowie XX wieku i został odbudowany w obecnej formie.

Budynek wolnostojący na planie wydłużonego w kierunku północ – południe prostokąta. Obiekt trójkondygnacyjny, podpiwniczony. W narożniku południowo-wschodnim oktagonalna wieża.

Na wysokości osi środkowych elewacji wschodniej i zachodniej ryzality. Od strony zachodniej w ryzalicie umieszczone wejście główne do budynku, od strony wschodniej wyjście na taras.

Stan zachowania elewacji jest zły. Widoczne są zniszczenia spowodowane działaniem czynników atmosferycznych, w szczególności wody. Warstwa powierzchniowa wypłukana, w wielu miejscach pozbawiona ochronnej powłoki farby elewacyjnej. Część powierzchni strefie parteru pokryta obrzutką cementową, w wyższych strefach liczne ubytki tynków.

Celem podjętych badań było określenie stratygrafii tynków i powłok farb elewacyjnych elewacji budynku do celów projektowych planowanego remontu.

4. PRZEBIEG PRAC

Dokonano oględzin elewacji budynku i wykonano szereg odkrywek sondażowych na obecność historycznych warstw tynków i malarskich powłok elewacyjnych. Oględzin dokonano z poziomu gruntu.

Pobrano 5 próbek, które oglądano w świetle dziennym i sztucznym makroskopowo – rozwarstwienie z odsłonięciem kolejnych warstw technologicznych i w powiększeniu od 16x do 32x pod mikroskopem stereoskopowym.

5. OMÓWIENIE WYNIKÓW BADAŃ

W trakcie szczegółowych oględzin obiektu stwierdzono, że wszystkie powierzchnie elewacji pałacu łącznie z wieżą pokryte są identycznym makroskopowo tynkiem wapiennym barwy kremowo-ugrowej z średnioziarnistym wypełniaczem, fakturowanym i malowanym jedną warstwą farby elewacyjnej o charakterze emulsyjnym. W strefie cokołowej przyziemia zastosowano zwarte tynki cementowe fakturowane, malowane.

Profile parapetowe z odcinków odlewanych profili z zaprawy cementowej.

Miejscowo tynki zostały przemalowane, obrzucone tynkiem cementowym lub uzupełnione zaprawą mineralną o przypadkowym składzie.

Ocena jakości warstw tynkarskich i malarskich wskazują, że są to tynki wtórne pochodzące z odbudowy zniszczonego przez pożar obiektu.

Odsłonięte fragmenty muru w cokole elewacji wskazują na pierwotny charakter tej części elewacji. Okna piwnicy obramione były prawdopodobnie ceglana opaską z wyraźnie profilowaną spoiną. Pomiedzy oknami mur, przynajmniej w części, licowano nieregularnymi, rustykalnymi płytami kamiennymi.

Tynki i powłoki farb elewacji w I fazie chronologicznej w badanych miejscach nie zachowały się.

Układ warstw stratygraficznych elewacji:

Nr Warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy	Charakterystyka warstwy	Faza chronologiczna
8		Szary tynk cementowo wapienny – tynk nakrapiany	IV
7		Punktowe nawarstwienia tynków i farb elewacyjnych	III
6		Różowy jasny – farba elewacyjna, detale portali, opasek okiennych, gzymsów	II
5		Różowy – farba elewacyjna	
4		Tynk wapienno-piaskowy	
3		Tynk cementowo-wapienny (cokół elewacji, odlewy profili parapetowych)	
2		Kamień (okładzina w cokole elewacji, profile gzymsu, nakryw balustrad)	I
1		Mur ceglany (w cokole częściowo eksponowany)	

Z pierwotnego wystroju pałacu zachowały się ponadto fragmenty kamiennych detali w postaci gzymsu nad zejściem do przyziemia (na wysokości posadzki tarasu) elewacji wschodniej, odcinków płyt nakryw balustrad schodów do wejścia bocznego elewacji południowej i na taras przy elewacji wschodniej.

5.1. Miejsca pobrania próbek

6. WNIOSKI I ZALECENIA KONSERWATORSKIE

Przeprowadzone badania potwierdzają wnioski wynikające z porównania widoków pałacu na rycinach archiwalnych ze stanem obecnym.

Tynki zostały całkowicie wymienione, jednolite na całej wysokości podwyższonego o jedną kondygnację budynku. Uproszczono formy detali architektonicznych.

Kamienne pierwotnie elementy jak nakrywy balustrad, zastąpiono lub uzupełniono odlewami cementowymi.

Ceglano – kamienny cokół elewacji otynkowano.

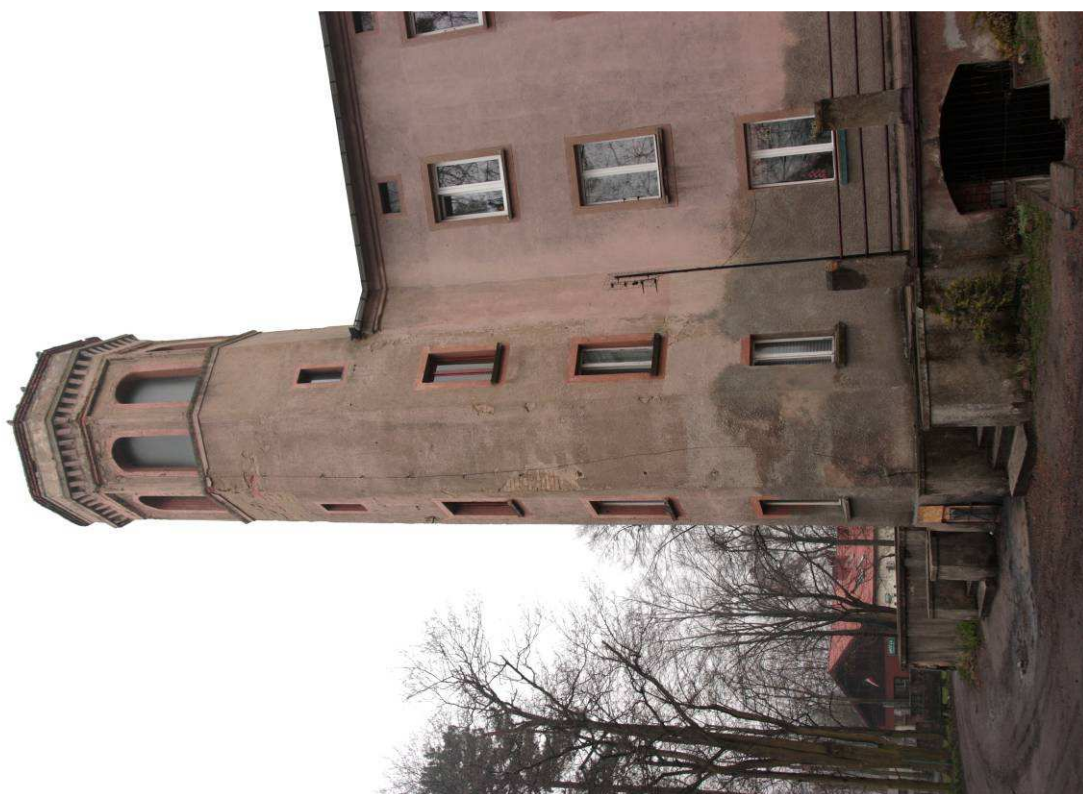
Nie ustalono pierwotnej kolorystyki elewacji z okresu jego budowy w 2 poł. XIX wieku.

Obecny wystrój elewacji jest całkowicie wtórny.

Zaleca się ocenę stratygrafii gzymsu koronującego wieżę, który może być reliktem pierwotnego wystroju elewacji.

7. SPIS FOTOGRAFII

- FOT. 1 – Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 - Elewacja wschodnia wieży, widok ogólny.
 FOT. 2 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Wieża, widok ogólny, stan zachowania tynków
 FOT. 3, 4 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Wieża, fragment – zwieńczenie, widok ogólny i fragment.
 FOT. 5, 6 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – stan zachowania powierzchni tynków wieży i elewacji wschodniej, fragment.
 FOT. 7, 8 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja północna, widok ogólny i fragment.
 FOT. 9 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja wschodnia, widok ogólny.
 FOT. 10 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – elewacja wschodnia, fragment nakrywy balustrady schodów na taras. Połączenie fragmentu płyty piaskowca z płytą odlewaną w zaprawie cementowej.
 FOT. 11, 12 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja południowa wieży , parter. Parapet okna i odkrywka.
 FOT. 13, 14 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja wschodnia, wejście do pomieszczeń przyziemia.
 FOT. 15 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – detal fot. 14, miejsce pobrania próbki.
 FOT. 16 – Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – detal fot. 13 – profilowane bloki piaskowca gzymsu na wysokości posadzki tarasu.
 FOT. 17 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja zachodnia, widok ogólny od północy.
 FOT. 18 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – detal fot. 17, faktura boniowania strefy okien piwnicznych.
 FOT. 19, 20 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja wschodnia, część północna – Profilowana spoina nadproża strefy cokołowej elewacji, wtórnie usunięta warstwa cegieł górnej krawędzi cokołu.
 FOT. 21 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja wschodnia, fragment kamiennej okładziny strefy cokołowej elewacji.
 FOT. 22 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja zachodnia, fragment. Widok ogólny części południowej.
 FOT. 23, 24 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – elewacja zachodnia, widok ogólny portalu wejścia głównego do budynku oraz fragment tynków z najstarszą zachowaną warstwą malarską.

FOT. 1 – Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 - Elewacja wschodnia wieży, widok ogólny.

FOT. 2 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Wieża, widok ogólny, stan zachowania tynków

FOT. 3, 4 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Wieża, fragment – zwieńczenie, widok ogólny i fragment.

FOT. 5, 6 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – stan zachowania powierzchni tynków wieży i elewacji wschodniej, fragment.

FOT. 7, 8 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja północna, widok ogólny i fragment.

FOT. 9 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja wschodnia, widok ogólny.

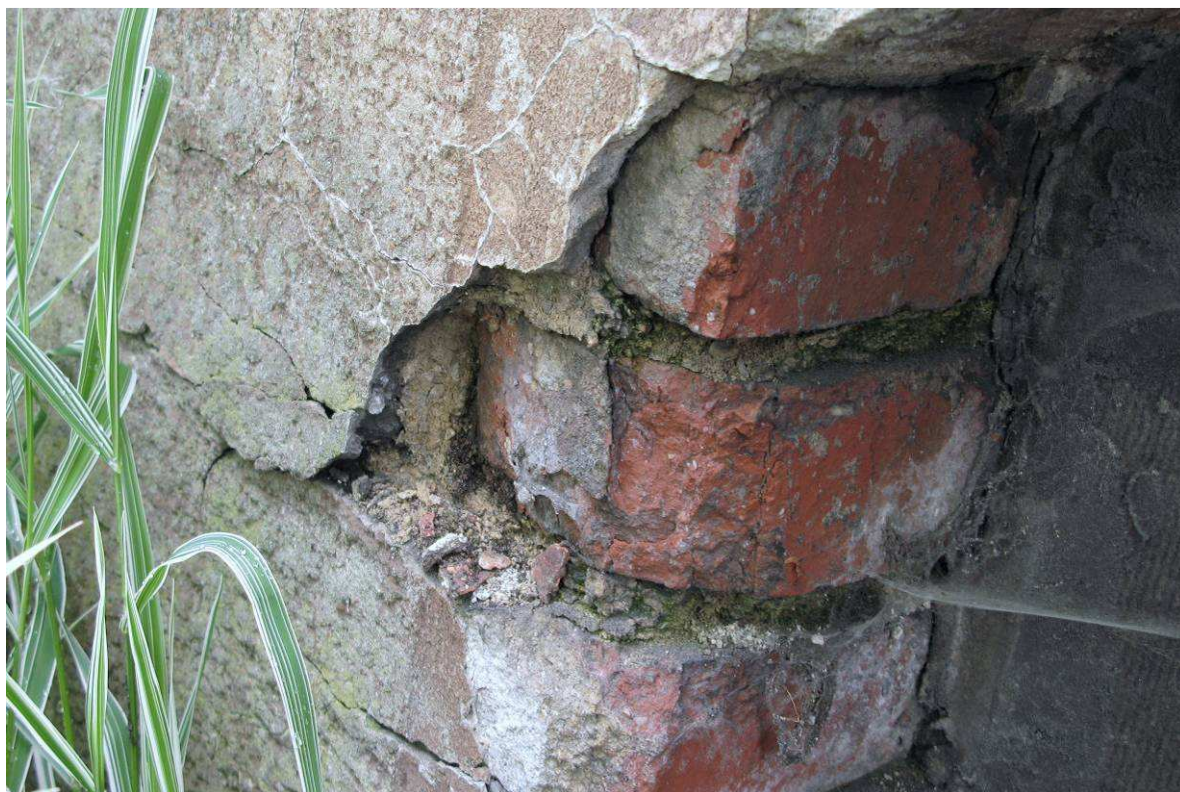
FOT. 10 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – elewacja wschodnia, fragment nakrywy balustrady schodów na taras. Połączenie fragmentu płyty piaskowca z płytą odlewaną w zaprawie cementowej.

FOT. 11, 12 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja południowa wieży , parter. Parapet okna i odkrywka.

FOT. 13, 14 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja wschodnia, wejście do pomieszczeń przyziemia.

FOT. 15 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – detal fot. 14, miejsce pobrania próbki.

FOT. 16 – Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – detal fot. 13 – profilowane bloki piaskowca gzymsu na wysokości posadzki tarasu.

FOT. 17 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja zachodnia, widok ogólny od północy.

FOT. 18 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – detal fot. 17, faktura boniowania strefy okien piwnicznych.

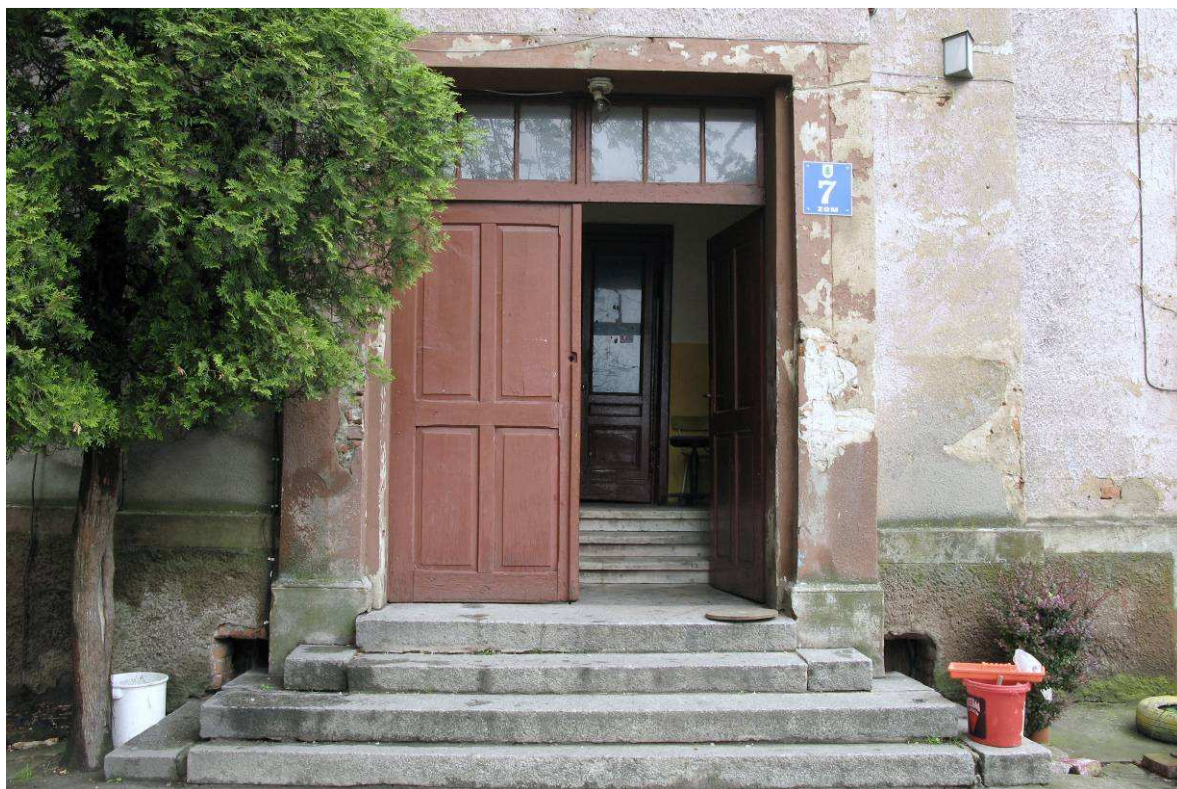
FOT. 19, 20 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja wschodnia, część północna – Profilowana spoina nadproża strefy cokołowej elewacji, wtórnie usunięta warstwa cegieł górnej krawędzi cokołu.

FOT. 21 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja wschodnia, fragment kamiennej okładziny strefy cokołowej elewacji.

FOT. 22 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – Elewacja zachodnia, fragment. Widok ogólny części południowej.

FOT. 23, 24 - Oborniki Śląskie, ul. Podzamcze 7 – elewacja zachodnia, widok ogólny portalu wejścia głównego do budynku oraz fragment tynków z najstarszą zachowaną warstwą malarską.